

eksisterende rådighedsbeløb tilgodeser det enkelte sogns interesse i at holde foredrags- og kulturaftener, børnearbejde og andre nye aktiviteter i forhold til de mere traditionelle kirkeaktiviteter og -formål. Rådighedsbeløbet er det beløb, sognet har mulighed for at anvende til aktiviteter og formål, som ikke regnes for en almindelig folkekirkelig aktivitet og som sådan heller ikke kan støttes særskilt over kirkekassen og dermed den kirkelige ligning. Det er en forudsætning, at aktiviteter er til fremme af det kirkelige liv i enten sogn, kirkedistrikt, pastorat eller kommune, eller at beløbet bliver brugt til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed. Der kan altså ikke over det eksisterende rådighedsbeløb ydes støtte til istandsættelse eller genopbygning af kirker i venskabsmenigheder i udlandet.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget medfører, at menighedsråd får mulighed for at bruge kirkelige ligningsmidler til et nyt formål ved siden af det eksisterende rådighedsbeløb i § 2 a. Det vides ikke, hvor mange menighedsråd der vil benytte sig af den nye mulighed.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 2 og 3.

Til nr. 2

Ved forslaget sidestilles det nye rådighedsbeløb med de øvrige lovbundne udgifter efter økonomilovens § 2 a, der kan finansieres over den kirkelige ligning.

Til nr. 3

Der er tale om et beløb af samme størrelse som det allerede eksisterende rådighedsbeløb i § 2 a. Det prisregulerede rådighedsbeløb udgør for 1999 114.000 kr. og fra 1. januar 2000 116.000 kr.

Beløbet kan udelukkende anvendes til istandsættelse eller genopbygning af kirker. Det omfatter først og fremmest nødvendig istandsættelse af forfaldne bygninger såsom restaurering og reovering. Der kan i enkeltstående tilfælde være behov for en regulær genopbygning af kirken fra bunden. Begrundelsen for at yde støtten skal være, at det (igen) skal blive muligt at afholde gudstjenester og varetage andre kirkelige handlinger i bygningen. Der kan således ikke ydes

støtte til almindelig forskønnelse af kirkerummet, til mission eller socialt arbejde m.v.

Der skal være tale om en venskabsmenighed. Det forudsættes, at der er tale om en konkret menighed med samme bekendelsesgrundlag som folkekirken. Det er væsentligt, at der ikke bliver tale om en økonomisk overførsel af midler fra folkekirken til almindelig støtte af kirkebygning i udlandet. Der skal derfor forud for ydelse af støtten også have været tale om en personlig udveksling mellem menighederne. Heri ligger ikke et bestemt krav om venskabs ydre kendetegn eller varighed. Der kan være tale om, at menighederne har besøgt hinanden, har skrevet sammen, har haft fælles projekter m.v. Det afgørende er altså ikke, om der er tale om en særlig kvalificeret form for venskab, men det skal dog kunne udelukkes, at der blot er tale om en ganske perifer, flygtig og upersonlig kontakt.

Det må yderligere kræves, at den udenlandske venskabsmenighed ikke selv har midler til istandsættelse eller genopbygning af kirken.

Da der ikke er tale om indsamlede midler, bør der stilles store krav til styring og kontrol med anvendelsen af beløbet. For det første er der tale om kirkelige ligningsmidler. Det vil sige, at det er medlemmerne af folkekirken i kommunen som helhed, der er med til at betale for det nye rådighedsbeløb over kirkeskatten. Dernæst er afstanden til venskabsmenigheden i sig selv en faktor, der begrænser det almindelige folkekirke- eller menighedsrådsmedlems mulighed for at skønne, om pengene bliver brugt efter hensigten.

Det allerede eksisterende rådighedsbeløb dækkes dog også over den kirkelige ligning. Styringen og kontrollen med dette beløb tilgodeses i høj grad af selve dette forhold. Ingen menighedsrådsmedlemmer har interesse i at hæve kirkeskatten eller skære ned på andre aktiviteter uden god grund.

Alligevel bør der af de tidligere nævnte grunde sikres en bedre styring og kontrol med anvendelsen af støtten. En årlig rapport kan udgøre et grundlag for menighedsrådets budgetlægning og for budgetforhandlingerne i provstiets budgetsamråd. Hertil kommer, at det almindelige medlem af folkekirken i sognet får mulighed for at have indseende med projektet, hvis det ønskes.

I modsætning til det eksisterende rådighedsbeløb i § 2 a findes det hensigtsmæssigt at kræve en rapport som muligt grundlag for forhandlingerne om de enkelte sognes budget i budgetsamrådet. Dette skyldes, at der er tale om kirkelige ligningsmidler fra alle kommunens sogne, som tænkes anvendt til formål i udlandet. Samtidig kan rapporten danne grundlag for tilsy-